

slaget, der ikke naaede til 2den Behandling i Folketinget, blev henvist til et Udvalg, der under 25. April 1904 afgav Beretning. Af Beretningen fremgaar det, at der til samme blev indgivet en Mængde Andragender — i Beretningen aftrykkes 49 —, samt at adskillige Deputationer havde henvendt sig til Udvalget. Det foreliggende Lovforslag er overensstemmende med det i afvigte Rigsdagssamling forelagte Lovforslag. Til nærværende Udvalg er der ogsaa indgivet en Del Andragender. De Ønsker, der fremsættes i Andragenderne, der for største Delen ere indgivne af egentlige Fiskere, berøre næsten samtlige Paragraffer i Fiskeriloven og ere af meget forskellig Art og tit hinanden fuldstændig modstridende, hvad man dog ikke skal lade sig vildlede af. Det er tværtimod ret forstaaeligt, at Anskuelserne hos Fiskerne om en eller anden Foranstaltningens Gavnlighed maa være forskellige, naar henses til, at Loven skal gælde for Fiskeriet ved alle Danmarks Kyster. Vilkaarene for dets Udøvelse ere jo meget forskellige ved de aabne Kyster og Fjorde, ja selv for de enkelte Kyster — Interesserne gaa ofte mod hinanden. Paa enkelte Kyster gælder det særlig at frede Yngelen for at bevare den, til den bliver en god Handelsvare; men heraf følger Indskrænkninger i Fiskeriet dersteds, som ikke ere nødvendige paa andre Pladser, hvor Fiskeyngel ikke opholder sig. Paa enkelte Pladser, f. Eks. i Østersøen, optræder en særlig Art Rødspætter, som ikke eller i alt Fald meget sjældent opnaar en saa stor Størrelse som den almindelige Rødspætte i Kattogat; det er da naturligt, at der bliver et særligt og lavere Maal for Rødspætter i Østersøen end i de øvrige Farvande. Paa samme Maade kan den særlige Limfjordslovgivning nævnes. Det vil ses, at der bliver en Del Ulighed for Udøvelsen af Fiskeriet paa dansk Søterritorium, idet der paa enkelte Steder bliver paalagt Fiskerne Baand, som ikke hvile andre Steder; men af Hensyn til Fiskebestandens Bevarelse og Forøgelse er det nødvendigt, at det er saaledes, og det kan

derfor ikke ventes, at Loven vil kunne virke til Tilfredshed for samtlige Fiskere i Danmark, hvortil endnu kommer, at der ikke blandt Fiskerne — lige saa lidt som blandt Udøvere af andre Grene af Erhvervslivet — er eller kan ventes at være fuldstændig Enighed om Nyttens af de Foranstaltninger, der blive truffene som bedst egnede til Fremhjælp af Fiskeriet; man har dog stadig bestræbt sig for at stille Vilkaarene for Fiskeriets Udøvelse saaledes, at der paa ethvert Sted kan udøves et lønnende Fiskeri, og de Forbud og Indskrænkninger, der findes i Lovforslaget og de nedenfor anførte Ændringer, ere udelukkende dikterede af Hensyn til Bevarelsen og Forøgelsen af Fiskeriet i det hele.

Angaaende de enkelte Ændringsforslag, der stilles til Lovforslaget, bemærkes følgende:

Der har indenfor Udvalget hersket en Del Tvivl, om det kan forsvares at etablere den i Lovforslagets § 4, 2det Stykke, ommeldte særlige Beskyttelse for Sildebundgarn, idet man frygter for, at der — som udtalt i Anmærkningerne til § 4 i Lovforslaget — skal opstaa en lignende privilegeret Stilling for Bundgarnsfiskerne, som Aalegaardsretten er for Kystejereren. Naar man ikke desto mindre er gaaet med hertil, er Grunden blandt andet ogsaa den, at det staar i Fiskernes Magt ved Vedtægt at fastsætte en lignende Regel for Brugen af Bundgarn i Vedtægtsvande, og der vilde da fremkomme en Ulighed ved Brugen af Bundgarn, naar det samme ikke var Tilfældet for Bundgarn ved de aabne Kyster. Flertallet nærer ikke Tvivl om, at største Parten af Fiskerne ønske denne Bestemmelse indført i Loven, hvad der ikke alene fremgaar af indsendte Andragender, men ogsaa deraf, at der — saa vidt vides — ikke er oprettet nogen Vedtægt, uden at en dertil sigtende Regel er indført i samme; Ønsket derom har ofte været Hovedmotivet til Oprettelsen af en Vedtægt. Naar en saadan Bestemmelse er og i Fremtiden kan ventes at vedblive med at være den *almindelige* Regel for Vedtægtsvandene, ser Flertallet ikke rettere,